

3) Σε περιστάσεις όπως αυτές των κύριων δικών, η από το Δικαστήριο διαπίστωση, με προδικαστική απόφαση, της ασυμβατότητας του αναδρομικού χαρακτήρα της επίμαχης εθνικής ρυθμίσεως με το δίκαιο της Ένωσης δεν ασκεί επιρροή όσον αφορά το χρονικό σημείο ενάρξεως της προθεσμίας παραγραφής που προβλέπεται στην εσωτερική έννομη τάξη για τις απαιτήσεις κατά του Δημοσίου.

(¹) ΕΕ C 113 της 1ης Μαΐου 2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Σεπτεμβρίου 2011 [αίτηση του Tribunale di Venezia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ivana Scattolon κατά Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Υπόθεση C-108/10) (¹)

(Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 77/187/ΕΟΚ — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβίβασης επιχειρήσεως — Έννοια των όρων «επιχείρηση» και «μεταβίβαση» — Εκχωρητής και εκδοχέας υποκείμενοι στο δημόσιο δίκαιο — Εφαρμογή, από την ημερομηνία της μεταβίβασης, της ισχύουσας συλλογικής συμβάσεως στην οποία υπόκειται ο εκδοχέας — Αποδοχές — Συνεκτίμηση της προϋπηρεσίας στον εκχωρητή)

(2011/C 311/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Venezia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ivana Scattolon

κατά

Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale Ordinario di Venezia — Πεδίο εφαρμογής των οδηγιών 77/187/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 1977, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβίβασεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων (ΕΕ L 61, σ. 26) και 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβίβασεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ L 82, σ. 16) — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ — Μετάταξη διοικητικού προσωπικού καθαριότητας από οργανισμό τοπικής αυτοδιοικήσεως σε κρατικό φορέα — Διατήρηση δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένου του κεκτημένου, βάσει της προϋπηρεσίας στον οργανισμό τοπικής αυτοδιοικήσεως, βαθμού αρχαιότητας

Διατακτικό

1) Η πρόσληψη, από διοικητική αρχή κράτους μέλους, του προσωπικού που εργαζόταν για άλλη διοικητική αρχή με αντικείμενο την παροχή επικουρικής φύσεως υπηρεσιών στα σχολεία, οι οποίες περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, υπηρεσίες συντηρήσεως και διοικητικής υποστηρίξεως, συνιστά «μεταβίβαση επιχειρήσεως» εμπόμισα στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 1977, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζο-

μένων σε περίπτωση μεταβίβασεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων, εφόσον το εν λόγω προσωπικό συνιστά οργανωμένο σύνολο εργαζομένων οι οποίοι προστατεύονται από τη σχετική με την προστασία των εργαζομένων νομοθεσία του κράτους μέλους αυτού.

2) Εφόσον η μεταβίβαση επιχειρήσεως, κατά την έννοια της οδηγίας 77/187, έχει ως συνέπεια την άμεση εφαρμογή, στους εργαζομένους της επιχειρήσεως αυτής, της ισχύουσας για τον εκδοχέα συλλογικής συμβάσεως και οι σχετικοί με τις αποδοχές όροι της συμβάσεως αυτής σχετίζονται, μεταξύ άλλων, με την προϋπηρεσία, το άρθρο 3 της οδηγίας αυτής απαγορεύει την ουσιώδη μείωση των αποδοχών των εν λόγω εργαζομένων, σε σχέση με τα ισχύοντα αμέσως πριν τη μεταβίβαση, εφόσον η μείωση αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι η προϋπηρεσία τους στον εκχωρητή, ισότιμη προς την προϋπηρεσία των εργαζομένων στον εκδοχέα, δεν έχει ληφθεί υπόψη από τον εκδοχέα κατά τον προσδιορισμό του εισαγωγικού μισθολογικού κλιμακίου τους. Απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να διαπιστώσει αν, στη συγκεκριμένη περίπτωση, υπήρξε τέτοια μείωση αποδοχών.

(¹) ΕΕ C 134 της 22.5.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2011 [αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — European Air Transport SA κατά Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

(Υπόθεση C-120/10) (¹)

(Αεροπορικές μεταφορές — Οδηγία 2002/30/ΕΚ — Δειτουργικοί περιορισμοί σε συνάρτηση με τον προκαλούμενο θόρυβο στους κοινωτικούς αερολιμένες — Ανώτατα όρια στάθμης θορύβου τα οποία πρέπει να τηρούνται κατά τις υπερπτήσεις σε γειτνιάζουσες με τον αερολιμένα αστικές περιοχές)

(2011/C 311/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

European Air Transport SA

κατά

Collège d'environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Conseil d'État — Ερμηνεία των άρθρων 2, στοιχείο ε', 4, παράγραφος 4, και 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 2002/30/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαρτίου 2002, περί της καθιέρωσης των κανόνων και διαδικασιών για τη θέσπιση περιορισμών λειτουργίας σε συνάρτηση με τον προκαλούμενο θόρυβο στους κοινωτικούς αερολιμένες (ΕΕ L 85, σ. 40) — Ανώτατα όρια στάθμης θορύβου τα οποία πρέπει να τηρούνται κατά τις υπερπτήσεις σε γειτνιάζουσες με τον αερολιμένα αστικές περιοχές — Έννοια του όρου «λειτουργικός περιορισμός» — Θεσπισθέντες έναντι οριακώς συμμορφουμένων αεροσκαφών περιορισμοί — Δυνατότητα θέσπισης περιορισμών σε συνάρτηση με τη μετρούμενη στο έδαφος στάθμη θορύβου — Συνέπειες της Συμβάσεως για τη Διεθνή Πολιτική Αεροπορία (Σύμβαση του Σικάγο)

Διατακτικό

Το άρθρο 2, στοιχείο ε', της οδηγίας 2002/30/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαρτίου 2002, περί της καθιέρωσης των κανόνων και διαδικασιών για τη θέσπιση περιορισμών λειτουργίας σε συνάρτηση με τον προκαλούμενο θόρυβο στους κοινωτικούς αερολιμένες, έχει την έννοια ότι ο «λειτουργικός περιορισμός» συνιστά μέτρο προσωρινής ή πλήρους απαγορεύσεως της προσβάσεως ενός πολιτικού αεροπλάνου σε αερολιμένα κράτους μέλους της Ένωσης. Κατά συνέπεια, εθνική νομοθεσία για την προστασία του περιβάλλοντος επιβάλλουσα ανώτατα όρια στάθμης θορύβου μετρούμενης στο έδαφος, τα οποία πρέπει να τηρούνται κατά τις υπερπτήσεις σε γεινιάζουσες με τον αερολιμένα περιοχές, δεν συνιστά, αυτή καθ'αυτή, «λειτουργικό περιορισμό» κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως εκτός αν, λόγω του οικείου οικονομικού, τεχνικού και νομικού πλαισίου, μπορεί να έχει το ίδιο αποτέλεσμα όπως και η απαγόρευση προσβάσεως στον εν λόγω αερολιμένα.

(¹) ΕΕ C 148 της 05.06.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Σεπτεμβρίου 2011 [αίτηση του Tribunale di Isernia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Aldo Patriciello

(Υπόθεση C-163/10) (¹)

(Μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Πρωτόκολλο περί των προνομίων και ασυλιών — Άρθρο 8 — Ποινική δίωξη για το έγκλημα της ψευδούς καταμηνύσεως — Δηλώσεις εκτός των χώρων του Κοινοβουλίου — Έννοια της φράσεως «γνώμη εκφρασθείσα κατά την άσκηση των βουλευτικών καθηκόντων» — Ασυλία — Προϋποθέσεις)

(2011/C 311/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Isernia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Aldo Patriciello

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale di Isernia — Ερμηνεία του άρθρου 9 του Πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ε 2006, C 321Ε, σ. 318) — Μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατηγορούμενο για το έγκλημα της ψευδούς καταμηνύσεως λόγω αποδόσεως αβάσιμων κατηγοριών σε όργανο των δυνάμεων της τάξεως — Έννοια της εκφρασθείσας κατά την άσκηση των βουλευτικών καθηκόντων γνώμης

Διατακτικό

Το άρθρο 8 του πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει προσαρτηθεί στις Συνθήκες ΕΕ, ΛΕΕ και ΕΚΑΕ έχει την έννοια ότι η δήλωση στην οποία προέβη ευρωβουλευτής εκτός των χώρων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και λόγω της οποίας ασκήθηκε εναντίον του ποινική δίωξη στο κράτος μέλος καταγωγής του για το έγκλημα της ψευδούς καταμηνύσεως δεν συνιστά γνώμη εκφρασθείσα κατά την άσκηση των βουλευτικών καθηκόντων και καλυπτόμενη από την ασυλία την οποία καθιερώνει η ως άνω διάταξη παρά μόνον στην περίπτωση

στην οποία η δήλωση αυτή αποτελεί έκφραση υποκειμενικής εκτιμήσεως η οποία έχει άμεσο και πρόδηλο σύνδεσμο με την άσκηση των εν λόγω καθηκόντων. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να ελέγξει εάν οι προϋποθέσεις αυτές πληρούνται στη διαφορά της κύριας δίκης.

(¹) ΕΕ C 161 της 19.6.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2011 [αίτηση του Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 12 de Sevilla (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Francisco Javier Rosado Santana κατά Consejería de Justicia y Administración Pública de la Junta de Andalucía

(Υπόθεση C-177/10) (¹)

(Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Συμφωνία-πλαίσιο CES, UNICE και CEEP για την εργασία ορισμένου χρόνου — Ρήτρα 4 — Εφαρμογή της συμφωνίας-πλαισίου στο προσωπικό της δημόσιας διοίκησης — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων)

(2011/C 311/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 12 de Sevilla

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Francisco Javier Rosado Santana

κατά

Consejería de Justicia y Administración Pública de la Junta de Andalucía

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 12 de Sevilla — Ερμηνεία της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 43) — Παράρτημα, ρήτρα 4 (αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων) — Πεδίο εφαρμογής — Δυσμενής διάκριση που κρίθηκε επιτρεπτή από το Συνταγματικό Δικαστήριο — Υποχρεώσεις του εθνικού δικαστηρίου

Διατακτικό

1) Η οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, και η συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που έχει προσαρτηθεί σε αυτή την οδηγία έχουν την έννοια, αφενός, ότι έχουν εφαρμογή επί συμβάσεων και σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου που έχουν συναφθεί με τη δημόσια διοίκηση και τους λοιπούς φορείς του δημοσίου τομέα και, αφετέρου, ότι απαγορεύουν οποιαδήποτε διαφορετική μεταχείριση μεταξύ τακτικών δημοσίων υπαλλήλων και αντιστοιχών εκτάκτων δημοσίων υπαλλήλων κράτους μέλους που να στηρίζεται απλώς και μόνο στο γεγονός ότι οι δεύτεροι απασχολούνται για ορισμένο χρόνο, εκτός εάν η διαφορετική μεταχείριση δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους υπό την έννοια της ρήτρας 4, σημείο 1, της εν λόγω συμφωνίας-πλαισίου.